

uitgegeven en bevat op 59 bladzijden het respectabele aantal van 407 nummers, waarvan de auteur materiaal voor zijn collectie heeft ontvangen.

Doordat de gallen zijn gerangschikt naar de plantensoorten, waarop ze voorkomen (in alphab. volgorde) en bij iedere soort een korte maar duidelijke beschrijving wordt gegeven, kunnen deze lijsten van groot nut zijn, om na te slaan bij het verzamelen van gallen in Nederland. De vindplaatsen, die steeds vermeld zijn, geven tenminste eenig idee van meer of minder zeldzaamheid en over de streek, waarin men verwachten kan de soort te vinden.

J. Hs.

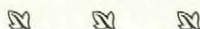
A. MEIJNEN, Eenjarige Zaadbloemen in hof en huis; uitg. N.V. Nijgh en van Ditmar, Rotterdam.

Dat in de tuintjes van bloemenliefhebbers betrekkelijk weinig eenjarige planten gekweekt worden, is wel begrijpelijk; vaste planten in borders of rotstuin vereischen veel minder zorg en toezicht. Toch is het zoo aardig, tenminste een paar bedjes te reserveeren voor elk jaar wat anders. In de stadsparken en plantsoenen, die vanuit een centrale kweekkerij ieder jaar opnieuw voorzien worden, is het juist andersom. In Amsterdam worden zoo de kleine stadsplantsoentjes met Leeuwenbekjes, Mimulus, Afrikaantjes en Calliopsis om beurten telkens even kleurig en frisch weer aangekleed en tegen den winter weer leeggeruimd.

Dit kleine boekje van den heer Meijnen geeft op 60 bladzijden met 25 mooie foto's aanwijzing en aansporing voor eigen-tuinverzorgers om succes en afwisseling te bereiken.

Afzonderlijk wordt aangegeven de behandeling van soorten, die direct in de volle grond kunnen gezaaid worden, en die welke eerst onder glas gezaaid en later verspeend en uitgezet moeten worden. Verder zijn er aparte hoofdstukjes over Klimplanten, Potplanten en Stroobloemen.

J.Hs.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Torenvalk-storie. Traag sjokken de zandtreintjes voort, dag in, dag uit, hun inhoud leegstortend bij de andere kubieke meters zand, die hier reeds zijn gedeponceerd voor de stadsuitbreiding. Steeds verder grijpt dit monster in het mooie weiland en momenteel is er nog maar een smalle strook grasland overgebleven langs de afwateringssloot. Hier loopen een paar biggen te wroeten en ieder oogenblik heeft zoo'n loggerd de kans, voorover in de sloot te tuimelen.

Veel muizen vinden hier hun voedsel en dat was niet ontgaan aan den torenvalk, die over kwam zeilen in korte vlucht. Dat was een „tafeltje dek je" voor hem, en de schoorsteen van de vlakbijstaande fabriek was een pracht observatiepost.

En zoo gebeurde het, dat Voortrekker op zeke- ren dag op een afstand van ca. 4 à 5 Meter een torenvalk zag bidden op muizenprooi. De prachtige roodbruine rug gloeide en de opvallend lange staart werd wijd uitgespreid voor drijfvlak. Eerst op een hoogte van 10 Meter de situatie goed opgenomen, dan tot op 7 meter dalen, waar weer wordt gebeden, nogmaals dalen tot op 4 meter om dan plots in gesloten vlucht neer te slaan in het gras, waar juist een muisje bezig was een paar graszaadjes op te peuzelen.

De valk greep toe met fellen klauw, daarbij de vleugels wijd op het gras uitspreidend over zijn prooi heen. Daar zwaait hij weg naar den schoorsteen en na een paar minuten is de buit verorberd. 't Viel voortrekker op, dat de valk nooit op spreuwen, vinken en musschen stootte, hoewel deze hier in grooten getale doortrekken en even neerstrijken op de distels en melde, om nog een paar vette zaadjes mee te pikken. Opmerkelijk was de angst voor de kraaien en meeuwen, die hier bij de plas hun maaltijd komen verteren en verder den dag staan te verdroomen of besteden om hun veerenpakje wat op te poetsen. Vooral die zwartrokken, met hun aanstellerige loopen van een fatje, kunnen hem niet met rust laten en hij verdwijnt dan ook maar gauw, wanneer zoo'n druktemaker in zijn nabijheid komt.

Op zekeren dag was juist een heerlijk muizenbuitje gestooten, toen plots een jonge zilvermeeuw over de fabriek kwam aanzetten en vriend valk schrok hier zoo geweldig van, dat hij zijn prooi in den steek liet en er haastig tusschen uitrok.

Een paar dagen achter elkaar heeft hij gejaagd op de groote vlakte bij de fabriek, waar hij met zijn scherpe oogen verweg de zee ziet blinken, de Amstel als een smal lint zich tusschen nog laat groenend gras ziet kronkelen en de nieuwe stadsuitbreiding als een stapel blokken uit eenblokken-doo's ziet gestapeld, waarboven witgebolde wolkjes wollig komen gegleden.

Toen is hij nog eens gaan jagen bij de afwateringssloot, zoodat Voortrekker als datum van waarneming nog 21 November ¹⁾ kon noteeren, maar deze datum nog hoopt te kunnen doorstrepen, om een latere er voor in de plaats te zetten.

Maar daarvoor is thans de week-end om en gaat hij weer in de woeling van het dagelijksche leven. —

SYBRAND DICK DEINUM.

De achteruitgang van onze Vogels. Hoogstwaarschijnlijk is over het algemeen genomen onze vogelstand tegenwoordig rijker dan ooit. Verscheiden soorten hebben groot voordeel ondervonden van het menschelijke bedrijf, andere hebben ook onafhankelijk daarvan en schijnbaar onder ongunstige omstandigheden hun gebied weten uit te breiden, zoodat deze eeuw ons een dozijn „nieuwe broedvogels” heeft bezorgd. Daar staat echter tegenover dat tal van soorten bedenkelijk achteruitgaan, sommige door geheel onbekende oorzaken. Ik heb eens een lijstje gemaakt en dat ziet er heelemaal niet prettig uit. Misschien kunt ge er nog andere soorten bij voegen of, wat mij liever zou zijn, aantonen dat het met sommige nog niet zoo slecht is gesteld. Ziehier dan mijn lijst: Grauwe Gors, Kneu, Goudhaantje, Staartmees, Baardmees, Grauwe klauwier, Roodkop-klauwier, Boomleeuwerik, Grauwe Vliegenvanger, Spotvogel, Zwartkop-grasmusch, Blauwborstje, Paapje, Roodborsttapuit, Nachtzwaluw, IJsvogel, Hop, Zwarte Stern, Griel, Kwartelkoning en Dodaars.

Mijn Sijsjes. Den heelen winter hebben een paar sijsjes rondgescharreld in Thijsse's Hof. Natuurlijk deden ze zich te goed aan de elzenvruchtjes, maar bij voorkeur hielden ze zich bezig met de Teunisbloemen, waarvan ze alle vruchten uitpeuterden. Dat is nog duidelijk te zien, want ze hebben de vruchtkleppen heel wijd buitenwaarts omgekraakt en nu staan die doode Teunis-stengels daar heelemaal ruig. De vogeltjes waren heelemaal niet schuw, ik kon ze tot op anderhalven meter naderen. In Maart sloeg het mannetje aan het zingen, het welbekende liedje met veel arpeggio's en leeuwerikachtig getierelier afgewisseld door een lange heesche kreet, vooraf gegaan door twee pittige staccato toontjes. Bij die langen roep bleef het snaveltje onafgebroken open. Het was heel prettig, om nu eens in de vrije natuur sijsjes-solozang te hooren, want meestal leven en zingen ze 's winters bij ons troepsgewijs. Ze waren 28 Maart nog present. De zaden van de Teunisbloem worden ook gegeten door vinken en meezen. T.

Late Koekoek. Naar aanleiding van uw bericht over een late koekoek (n.l. October) in de Levende Natuur 1931/32 pag. 285 maak ik u opmerkzaam op een bericht in British Birds van Maart 1917 over een koekoek, die op 1 December 1916 gezien is te Swindon en een andere op 4 Februari 1877 bij Charlton in Northumberland. Deze vogel werd nog waar genomen tot in de tweede week van Maart. v. V.

Atalanta. Het is wel merkwaardig, dat wij nog niet goed op de hoogte zijn van de levensgeschiedenis van zulke algemeen bekende en geliefde vlinders als de Atalanta en het Citroentje en de heer Polak heeft een goed werk gedaan met ons daar nog eens op te wijzen. Laat nu alvast ieder maar eens beginnen met te melden, waar en wanneer hij (of zij) dit jaar de eerste Atalanta of Citroentje heeft gezien. Ik zag mijn eerste Citroentje op 18 Maart in de duinen bij Overveen, waar mijnen in den omtrek geen Sprakel groeit. Over Atalanta heb ik nog een bericht bewaard, dat ik hieronder afdruk. T.

Atalanta. Heden bracht één van mijn leerlingen mij een exemplaar van *Pyrameis atalanta* C., dat hij Donderdag j.l. had gevangen te Heemstede. Het zat op de sneeuw, levend en wel, en dat bij een temperatuur van $\pm -5^{\circ}$ C. Kunt u me misschien zeggen, hoe het mogelijk is, dat dat dier daar kwam? Haarlem, 19 Januari '26. BART. C. ELSTKAMP.

Het antwoord op die vraag ben ik nog steeds schuldig gebleven.

T.

1) Dit is inmiddels reeds 7 December geworden. (S. D. D.).